

Maria Magdalena

Periodethema: Opgestaan!
Johannes 20: 11-18

VOORAF

In deze vertelling staat Maria Magdalena centraal. Zij wordt genoemd naar de plaats waar zij vandaan komt. Magdala is een stad of dorp gelegen op de westelijke oever van het meer van Galilea. Lukas vermeldt dat van haar zeven demonen waren uitgegaan. Dat er sprake is van maar liefst zeven boze geesten geeft aan dat zij zwaar bezeten was en dus een grote bevrijding heeft meegemaakt. Nadat de Heere Jezus haar verlost van deze demonen, is zij Hem gevolgd. Zij heeft ook bij het kruis gestaan en heeft dus meegemaakt hoe haar Meester gestorven is.

Vorige week is de verteld dat deze Maria Magdalena vroeg in de morgen naar het graf van de Heere Jezus is gegaan. Zij wilde het lichaam van de Heere Jezus zalven en Hem zo de laatste eer bewijzen. Als ze bij het graf aankomt, ziet ze de zware steen 'weggenomen' van het graf.

Als Maria ziet dat de steen van het graf is weggenomen, gaat ze niet verder op onderzoek uit, maar rent ze haastig terug, de stad in. Ze komt bij Petrus en bij Johannes en vertelt wat ze gezien heeft. Maria denkt dat het lichaam van de Heere Jezus is gestolen. Petrus en Johannes gaan meteen op onderzoek uit. Als de discipelen teruggaan naar huis, ieder met hun eigen gedachten, blijkt Maria Magdalena opnieuw naar de graftuin te zijn gekomen.

UITLEG VAN DE TEKST

Als Petrus en Johannes weer weggaan, blijft Maria Magdalena bij het graf staan (vers 11). De tranen stromen haar over de wangen. Wat is haar verdriet intens. Christus kwijt betekent alles verloren. Niets en niemand kan haar troosten. Met haar betraande

ogen kijkt zij in het graf. Zij ziet twee engelen zitten, zonder dat zij ziet dat zij engelen zijn. Zij hoort hun vraag: 'Vrouw, wat weent gij?' Met verstikte stem geeft zij antwoord: 'Omdat zij mijn Heere weggenomen hebben, en ik weet niet waar zij Hem gelegd hebben' (vers 12 en 13). Zonder verder iets te vragen draait zij zich om en gaat weer weg. Opnieuw ziet zij lemand zonder Hem te zien (vers 14). Opnieuw hoort zij lemand aan haar vragen: 'Vrouw, wat weent gij?' Maar het dringt niet tot haar door. Zij denkt dat de tuinman voor haar staan. Misschien kan hij haar verder helpen. Misschien weet hij meer van het verdwenen lichaam van haar Heere en haar God (vers 15). Nu is het Christus' tijd. Hij zal haar niet langer in haar verdriet laten. Hij maakt Zichzelf aan haar bekend. Dat doet Hij zoals Hij alleen het kan. Maria hoort Zijn stem als haar naam klinkt: 'Maria.' Met een ruk draait zij zich om. Nu ziet wel Wie met haar spreekt. Het is haar Meester, de Heere Christus Zelf. Zij was Hem kwijt, maar Hij was haar niet kwijt. Hij zag haar wel toen zij Hem nog niet zag. Hij weet hoe intens zij Hem nodig heeft. Hij maakt haar tot de eerste getuige van Zijn opstanding (vers 16). Maria voelt zich overweldigd door vreugde. Wat een wonder. Haar Heere leeft! Hij is niet dood, maar Hij is opgestaan! Altijd wil zij wel bij de Heere Jezus blijven. Nooit meer wel zij weg bij Hem. Maar dat kan niet. Tenminste, nu nog niet. Hoe dicht de Heere Jezus ook bij haar is, in dit leven blijft er een zekere afstand: 'Raak Mij niet aan.' Je kunt hier ook lezen: 'Houd Mij niet vast.' Want de Heere Jezus zal eerst nog teruggaan naar Zijn Vader in de hemel. En Maria heeft nog een taak te vervullen. Zij moet de discipelen vertellen wat zij heeft meegemaakt en Wie zij heeft gezien. Want ook zij mogen horen welke grote dingen de Heere heeft

gedaan (vers 17 en 18).

TER OVERWEGING

In de overweging kunnen een aantal zaken worden meegenomen.

1. Laat in de vertelling iets doorklinken van het machtige wonder dat de Heere Jezus is opgestaan uit de dood. Hij heeft de duivel en de dood overwonnen. Probeer in overeenstemming met het niveau van uw zondagsschoolgroep ook iets van de betekenis van Pasen te vertolken. Bijvoorbeeld dat Pasen het bewijs is dat de Heere Jezus alles heeft volbracht om Zijn Kerk zalig te maken, dat de opstanding van Christus' lichaam ons belooft dat ook onze lichamen eens zullen opstaan uit het graf (vergelijk Joh. 5: 29: hetzij ten leven, hetzij ter verdoemenis), dat Pasen de engel uit de dood en het graf heeft gehaald (zie bijv. 1 Kor. 15).
2. De discipelen en de vrouwen zoeken een dode Jezus van Wie zij niets meer verwachten. Hoe is dat bij ons? Als wij de Heere Jezus zoeken, wat verwachten wij dan van Hem? Je kunt met je mond een levende Jezus belijden, terwijl je met je hart niets van Hem verwacht ('een dode Jezus'). Geloven wij werkelijk dat Hij leeft, dat Hij het hoort als wij bidden, dat Hij onze zonden wil vergeven, dat Hij ons hart wil bekeren, dat Hij ons leven wil bewaren en leiden?
3. Bij niemand merken we zoveel verdriet als bij Maria Magdalena. Juist haar zoekt de Heere Jezus als eerste op. Zijn ontfermende liefde is vandaag de dag nog even groot. Vergelijk bijvoorbeeld Psalm 145: 6 'Hij is nabij de ziel die tot Hem zucht, Hij troost het hart dat schreiend tot Hem vlucht'. Vertel rijk en gunnend over de barmhartigheid waarmee Hij bewogen is over Maria en over ons, opdat in de harten van de kinderen hetzelfde verlangen naar de Heere Jezus wordt gewekt en gevoed.
4. Eerst ziet Maria de Heere Jezus niet, al staat Hij bij haar. Ook wij zijn van nature blind voor Hem. Zelfs als je Hem lief hebt gekregen, ben je soms nog blind voor Hem. Maar de Heere Jezus opent

blinde ogen. Hoe? Door Zijn stem. Die stem klinkt ook nu nog in Zijn Woord.

5. Maria mocht het paasevangelie niet voor zichzelf houden. Zij kreeg de taak om ook anderen te vertellen dat de Heere waarlijk is opgestaan. U bent geroepen om dit Evangelie aan de kinderen te vertellen, biddend dat zij horende zullen horen, en ziende zien. U mag de kinderen er op wijzen dat ook zij dit evangelie niet voor zichzelf alleen mogen houden. Want iedereen moet het horen dat de Heere Jezus leeft. Hi, Die is opgestaan uit de dood, redt ook nu nog van de dood.

GELOOFSLEER

Zie ook de uitleg bij de vertelling van vorige week. Daarin werd erop gewezen dat het de Heere Zelf is die Maria van het wonder van de opstanding overtuigt. In aanvulling daarop willen we nog de aandacht richten op de woorden van Jezus, die Maria verbiedt om Hem aan te raken. Dit wijst op het bijzondere van het opstandingslichaam van de Heere Jezus. Het is niet zo dat Maria Zijn lichaam niet mocht aanraken, omdat het geen echt lichaam zou zijn. Later zal Hij Thomas juist uitnodigen om Zijn lichaam aan te raken. De Heere Jezus wil hier aan Maria leren dat Zijn opstanding uniek is. Hij is geen dode die terugkomt in deze aardse werkelijkheid, maar Hij heeft de dood overwonnen. Hij is opgestaan aan de andere kant van het graf, in het nieuwe leven. Maria wilde Hem vasthouden als een verloren gewaande, maar teruggevonden Vriend. Ze moet Hem echter erkennen dat de opgestane Levensvorst. Ze kan Hem niet vasthouden in het aardse leven. Ze zal het lichaam van Jezus opnieuw moeten missen, nadat Hij is opgevaren naar de hemel. Tegelijk houdt dit de belofte in dat Hij zal terugkeren op de wolken. De Heidelbergse Catechismus zegt in antwoord 45 dat de opstanding van Jezus een zeker bewijs is van onze opstanding. De werkelijke vreugde ligt niet in deze wereld, maar in de eeuwige heerlijkheid met Hem. Dat moest Maria leren, dat moeten ook wij beseffen.